
Meditiranje Nične točke

Dovolim si popolno sprostitev... . Med globokim očiščevalnim izdihom se oči počasi zapro. Z vsakim izdihom opažam, kako se telo prepušča težnosti in dovoli privitje v Zemljin negovalni žar. Dovolim si slovo od ideje, da moram nadzirati..., dovolim si odprtost pomiritve, dovolim si popolno svobodo naravnosti.

Vsak vdih bolj razširja notranjo Čistino..., vsak vdih privablja kristalno belo Svetlobo, ki Čistino zapolnjuje s Seboj. Svetloba jasni notranji prostor, in kar v Svojem širjenju zavzame, napolni z Močjo, uskladi in ozdravi: razpušča napetost telesa..., gladi razburkanost čustev..., ustvarja zavetje miselnega Miru..., ostaja le gladka gladina nespremenljive Miline.

Sem Prisotnost brez meja. Sem živahna in utripajoča Svetlobna Zavest, sijana iz mirujočega središča kot privlačno polje, ki privablja lasten odmev. Preplavlja me in se razliva v polje Enega, da se v Njem razpustim kot foton v žarenje sonca.

Zdaj Sem, ki Sem. Čista Mirujočnost v Svetlobnem središču, lebdim v brez-valnem oceanu neskončne Ljubezni. Sem gladka gladina dušnega jezera, brez dna in brez meja. Daleč, daleč..., na samem robu te svetlobne celice, je drobčkan, neznatni, skoraj neviden človeški svet.

Ostajam osredinjena Mirujočnost in svet ostaja oddaljen od Mene. Sem Mirujoče oporišče in panoramska perspektiva ostaja stalno razgledišče. Svet pritiska, da bi vdrl v Milino Zavedanja, a ne more čez neprebojno zavarovanost Tišine. Ostaja za oddaljenim robom, daleč proč od Svetosti intime.

Družba je ujeta v zunanji svet in lahko se odsidram iz njega. Lahko ostajam Svetlobna zavest, Mirujoča v polninah Izvira. Sem Suverenost Moči, sem avtoriteta lastnih meja. Ostajam Mirujoče oporišče proti-pritiska pred vdori od zunaj. Sem popoln Mir gladke gladine neskončnih dušnih voda, od obzorja do obzorja moje domene.

Gospodarim temu prostoru. Dlje kot se v njem zadržim, manj je v njem glasov, ki mi narekujejo tek misli. Sem, ki Sem. Tu ni niti nebeških bitij, ki bi letala naokoli in hotela govoriti z mano. Sem suverenost tega prostora in misli, ki jim dajem pozornost, iz-hajajo iz-ključno Iz-vira. Iz-virnost Sem.

Vidim nemoten notranji prostor, vanj lahko položim vsako misel, ki jo hočem. Ne bo naletela na odpor..., razločno se uresničuje po valovih gladine. Ostajam sproščeno v notranji Čistini, dovolim si spustiti vajeti, zaupljivo se ji Predam. Uživam Njen ritem, uživam njeno Ubranost, uživam njeno Melodijo.

Miru vlada brezhibno Skladje z Enostjo Vesolja. Daleč, daleč... na robu te Svetlobne celice, so številna vrata. Vsa so zaprta, sem Suverenost te Miline. Več vrat kot odprem, več Suverenosti izgubim. Novice, splet..., osebna zgodovina, minula doživetja..., klepetanja, besede bližnjih, misli drugih, mnenja množic..., družbena soglasja..., so vrata, ki jih hočem zaprta.

Dovolim si popolno sprostitev, ne poskušam nadzirati vrat. Sem Suverenost tega prostora. Sem varno v zavetju Mirujočega Oporišča. Zunanji svet ne more v svetost blažene Tišine. Vanjo vstopi le, kadar Oporišče zapustim in se odprem za tok od zunaj.

Sem Jasnost Čistine. Gospodujem temu prostoru brez vseh naporov. Imam Svobodo, lahko manevriram, lahko Mirnosti dovolim Njene izbire. Brezskrbno se privijam v Njeno naročje, da ostaja Vladarica, prežeta v to polje.

Terjam pravico otroka Svetlobe, terjam Čistost Božje misli, hočem Njen Red. Hočem harmoničnost dušnega vrta, uživati Njegovo Posest. Svet je bil... in je kaotičen, dovolim mu, naj bo in vsem, ki mu hočejo pripadati, povem, bodite. Neomajno bivam v središču in žanjem Njegovo Obilje. Ne stopim iz Njegovega kroga, varuje in oskrbuje me z lastno Polnino.

Svet zunaj me ne vleče, navezanosti nanj ne poznam. Počivam v globinah Vira, v Njegovem ritmu niham, v Njegovem ritmu diham. Odmaknjeno od nestalnega roba, ostajam Večna Luč, ki me veže v mrežo Vesolja. Po Njej se razpršim v Vsemoč in vse možnosti so mi na voljo. Vse se razgrinja, zadovoljeno in potešeno Bivam, lakota izginja.

Milina središča ni več onesnažena, negativnosti ne pozna. Sem Čistost in Večnost najvišjih Vrednot, ki jih Življenja ima. Naslednja misel pripada Izviru, ki iz Mirnosti brbota ljubeče rešitve, visoke navdihe, večne Lepote..., neminljive Mojstrovine. V najbolj lastnih globočinah, popolna Mirnost ne mine..., ostajam nepopisan list in čopič v rokâh Tišine.

* * * * *

Hostarka